

1. І сталось, як тиснувся натовп до Нього, щоб почути Слово Боже, Він стояв біля озера Генісаретського.
2. І Він побачив два човни, що стояли край озера. А рибалки, відійшовши від них, полоскали невода.
3. І Він увійшов до одного з човнів, що був Симонів, і просив, щоб він трохи відплив від землі. І Він сів, та й навчав народ із човна.
4. А коли перестав Він навчати, промовив до Симона: Попливи на глибінь, і закиньте на полов свій невід.
5. А Симон сказав Йому в відповідь: Наставнику, цілу ніч ми працювали, і не вловили нічого, та за словом Твоїм укину невода.
6. А зробивши оце, вони безліч риби набрали і їхній невід почав прориватись...
7. І кивали вони до товаришів, що були в другім човні, щоб прийшли допомогти їм. Ті прийшли, та й наповнили обидва човни, аж стали вони потопати.
8. А як Симон Петро це побачив, то припав до колін Ісусових, кажучи: Господи, вийди від мене, бо я грішна людина!
9. Бо від полу риби, що зловили вони, обгорнув жах його та й усіх, хто з ним був,
10. також Якова й Івана, синів Зеведеєвих, що були спільниками Симона. І сказав Ісус

Симонові: Не лякайся, від цього часу ти будеш ловити людей!

11. І вони повитягали на землю човни, покинули все, та й пішли вслід за Ним.

12. А як Він перебував в одному з міст, ось один чоловік, увесь укритий проказою, Ісуса побачивши, упав ницьма, та й благав Його, кажучи: Господи, коли хочеш, Ти можеш очистити мене!

13. А Він руку простяг, доторкнувся до нього й сказав: Хочу, будь чистий! І зараз із нього проказа зійшла...

14. І звелів Він йому не казати нікому про це. Але йди, покажися священикові, і принеси за своє очищення, як Мойсей наказав, на свідчення їм.

15. А чутка про Нього ще більше пішла, і багато народу приходило слухати та вздоровлялись від Нього з недугів своїх.

16. Він же відходив на місце самотнє й молився.

17. І сталось одного із днів, коли Він навчав, і сиділи фарисеї й законовчителі, що походилися зо всіх сіл Галілеї й Юдеї та з Єрусалиму, а сила Господня готова була вздоровляти їх,

18. і ось люди на ложі принесли чоловіка, що розслаблений був, і намагалися внести його, і перед Ним покласти.

19. Не знайшовши ж кудю пронести його з-за народу, злізли на дім, і крізь стелю спустили із ложем його на середину перед Ісуса.

20. І, побачивши їхню віру, сказав Він йому: Чоловіче, прощаються тобі гріхи твої!

21. А книжники та фарисеї почали міркувати й казати: Хто ж Оцей, що богозневагу говорить? Хто може прощати гріхи, окрім Бога Самого?...

22. Відчувши ж Ісус думки їхні, промовив у відповідь їм: Що міркуєте ви в серцях ваших?

23. Що легше: сказати: Прощаються тобі гріхи твої, чи сказати: Уставай та й ходи?

24. Але щоб ви знали, що Син Людський має владу на землі прощати гріхи, тож каже Він розслабленому: Кажу Я тобі: Уставай, візьми ложе своє, та й іди у свій дім!

25. І той зараз устав перед ними, узявши те, на чому лежав, і пішов у свій дім, прославляючи Бога.

26. І всіх жах обгорнув, і славили Бога вони. І переповнились страхом, говорячи: Дивні речі сьогодні ми бачили!...

27. Після цього ж Він вийшов, і побачив митника, на ймення Левія, що сидів на митниці, та й промовив йому: Іди за Мною!

28. І, покинувши все, той устав, і пішов услід за Ним.

29. І справив Левій у своїм домі велику гостину для Нього. І був натовп великий митників й інших, що сиділи з Ним при столі.

30. Фарисеї ж та книжники їхні нарікали на Нього, та учням Його говорили: Чому з митниками та із грішниками ви їсте та п'єте?

31. А Ісус відповів і промовив до них: Лікаря не потребують здорові, а слабі.

32. Не прийшов Я, щоб праведних кликати до покаяння, а грішних.

33. Вони ж відказали до Нього: Чому учні Іванові часто постять та моляться, також і фарисейські, а Твої споживають та п'ють?

34. Ісус же промовив до них: Чи ж ви можете змусити, щоб постили гості весільні, поки з ними ще є молодий?

35. Але прийдуть ті дні, коли заберуть молодого від них, тоді й постили будуть тих днів...

36. Розповів же і приказку їм: Ніхто латки з одержі нової в одержу стару не вставляє, а то подере й нову, а латка з нової старій не надасться.

37. І ніхто не вливає вина молодого в старі бурдюки, а то попрориває вино молоде бурдюки, і вино розіллється, і бурдюки пропадуть.

38. Але треба вливати вино молоде до нових бурдюків.

39. І ніхто, старе пивши, молодого не схоче, бо каже: Старе ліпше!